

el Macba a ...

El Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) ha nascut en un moment en què es debat, internacionalment, la qüestió de quins són els límits d'un museu. Arreu s'imposa la necessitat de transcendir l'espai físic i conceptual del museu, concebut durant massa temps com un lloc gairebé exclusivament per a la mera conservació de les obres d'art, i de tendir ponts, d'establir mediacions, cap als diferents col·lectius que constitueixen la nostra societat, cada cop més diversa i complexa.

En aquest context, la feina educativa del museu, la seva capacitat d'implicar els diferents col·lectius socials i els diversos públics en el territori de l'art actual, esdevé una prioritat no tan sols del MACBA, sinó de tota política cultural que vulgui contribuir al desenvolupament de la creació artística contemporània.

La Diputació de Barcelona, mitjançant l'Oficina de Difusió Artística (ODA), és particularment sensible a aquesta qüestió i duu a terme

des de fa temps una feina sostinguda en favor de la producció artística dels nostres dies, donant suport a les polítiques culturals municipals de promoció de l'art contemporani.

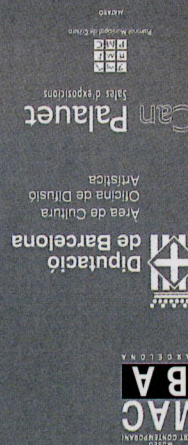
És per això que, ara fa un any, el Museu va acollir amb molt d'interès la proposta de l'ODA de la Diputació de Barcelona d'itinerar algunes obres de la seva col·lecció per diversos espais d'art municipals de l'àrea de Barcelona, com a part de la programació que hi duen a terme els seus ajuntaments. L'experiència, que va tenir lloc durant la tardor passada i el Prat de Llobregat, Sabadell, Terrassa i Vilafranca del Penedès com a escenaris, no va poder ser més positiva. És una valoració en què coincidim les dues institucions implicades i, sobretot, els ajuntaments que la van fer possible.

Aquest segon any, i novament dins del programa «El Macba a...», un nombre significatiu d'obres de la col·lecció del Museu viatjarà a Vic, Mataró, Sant Boi de Llobregat i Granollers, on hem trobat un suport decidit tant dels responsables municipals com dels diversos espais que les acolliran. A tots ells, doncs, el nostre agraïment per la seva col·laboració.

Museu d'Art Contemporani de Barcelona
Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona

Horaris de l'exposició
de dimarts a divendres, de 18 a 21 h;
dissabtes, diumenges i festius, d'11 a 14 h;
i de 18 a 21 h.
Dilluns, tancat.
Visites comentades per a escolars i grups.
Cal trucar al telèfon del Patronat Municipal de
Cultura de Mataró (93 758 23 61)

Sales d'exposicions de Can Palauet
Carrer d'en Palau 32
Mataró

Sales d'exposicions de Can Palauet

Obres de Christian Boltanski, Ramon Guillén-Balmes, Federico Guzmán, Richard Long, Piero Manzoni, Robert Llimós, Gina Pane, Jana Sterback, Donald Goodes i Anne Marie Léger

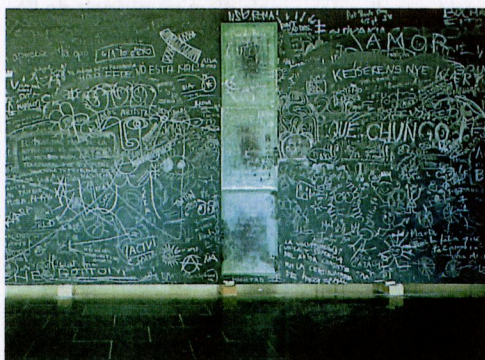
Del 2 d'octubre
a l'1 de novembre de 1998

el Macba a ...

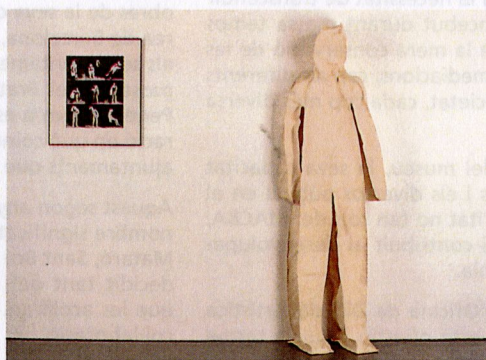
98

Mataró

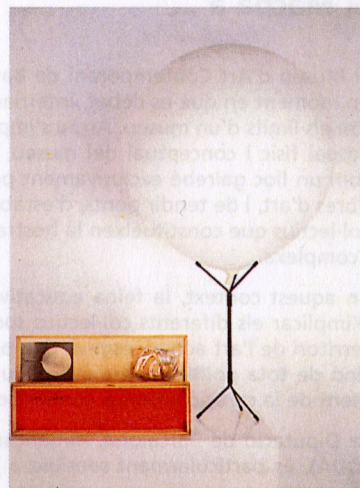

GUZMÁN, Federico
Emboscadura

LLIMÓS, Robert
Funda

MANZONI, Piero
Corpo d'aria

El Macba a Mataró

Mitjançant una petita selecció del fons del museu volem plantejar una sèrie de problemes que afecten la pràctica de l'art contemporani: la creació, la materialització i les formes per exhibir-lo; qüestions que considerem molt importants que siguin plantejades amb claredat per afavorir, de manera més incisiva, una franca tasca de divulgació de l'art del nostre present. Dessota aquest objectiu, les obres, més enllà de ser mostrades per la seva vàlua i significació específiques, serveixen per il·lustrar set temes determinats de la problemàtica intrínseca a l'art contemporani. Els àmbits de l'exposició són els següents.

1. El primer capítol tracta de la possibilitat que les obres contemporànies no requereixin, per a la seva execució final, la intervenció directa de l'artista, sinó només les seves instruccions. Val a dir que, en aquesta direcció hi ha una doble problemàtica: que el material de l'obra ja sigui a disposició o que ni tan sols existeixi. En tots dos casos l'obra es realitza *ex novo* cada vegada, només per mitjà de les instruccions.

2. El segon àmbit planteja una característica molt generalitzada en l'art contemporani: la possibilitat que l'obra en qüestió, més enllà de tenir una matèria i una forma definides, sigui adaptable a les característiques de l'espai que ha d'acollir-la. D'aquesta manera es posa en evidència tant la manca de rigidesa de la dimensió física de l'obra, com la voluntat d'integrar l'espai existiu en l'experiència mateixa de la seva percepció.

3. L'art contemporani ja té una trajectòria molt llarga en les propostes de caràcter efímer (*happening, performance, accionisme, etc.*). Aquestes propostes han obligat a idear uns mecanismes que permetin documentar, i fins i tot sancionar, aquestes experiències. La realitat és que en moltes ocasions només disposem del document i, en

conseqüència, ens hem de pronunciar sobre si es considera digne substitut de les obres o no.

4. Un altre aspecte important és aquell que, lluny de reduir al subjecte creador el paper de l'únic agent actiu de les obres, requereix l'espectador per tal que la mateixa obra s'esdevingui. Aquest nou rol per a l'espectador abraça així un territori, el de la mateixa forma de l'obra, molt més enllà de la tradicional obligació de recompondre el sentit.

5. Una qüestió especialment discutida en els debats de la museografia de l'art contemporani és el de la inevitable «falsificació» que representa reconstruir determinades obres que, en la seva versió original, contenen quelcom d'efímer, circumstancial i ja irrecuperable. Refer les obres, malgrat que en ocasions només calgui de forma parcial, és l'única manera de fer-les presents i posar-les a l'abast de tothom.

6. També afectant el vessant físic de les obres, un altre problema derivat de les propostes de l'art contemporani és aquell que converteix en secundari el material emprat fins a situar-lo en un nivell d'indiferència. Així, en treballar amb determinats materials, malgrat triar-los des d'un rigorós plantejament conceptual, l'obra definitiva podria fins i tot acceptar la reparació de possibles desperfectes sense ressentir-se'n gens.

7. El darrer àmbit vol reconèixer el protagonisme de la mediació tecnològica per a un segment molt important de la creació contemporània, amb la qual cosa, la seva fàcil reproducció la converteix en quelcom aliè a la tradicional concepció de les obres del museu com a objecte únic. D'altra banda, en triar com a exemple el «Curs accelerat d'art contemporani» de Donald Goodes i Anne Marie Léger, redoblem el caràcter didàctic del nostre propòsit inicial.

Obres

BOLTANSKI, Christian
Réserve des suisses morts, 1991
Caixes de metall, fotografies en blanc i negre i llums elèctrics de pinça. 460 x 207 x 290 cm
Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

GUILLÉN-BALMES, Ramon
Arqueologia d'artista (objets trouvés)
1991-1992. Feltre, fusta i materials variats
Dimensions variables. Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

GUZMÁN, Federico
Emboscadura, 1994-1995
Guix, 3 peces de pissarra escolar sobre una superfície pintada amb pintura de pissarra i dues plantes. Dimensions variables. 3 peces de 100 x 80 cm c/u. Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

LONG, Richard
Certificat de la peça *Thames Circles*, 1991
Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

MANZONI, Piero
Corpo d'aria, 1959-1960
Plàstic i fusta. 12,7 x 42,5 x 7,4 cm
Edició de 45 exemplars. Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

LLIMÓS, Robert
Funda, 1972
Lona. 168 x 55 x 24 cm. Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

PANE, Gina
Action psyché (essai)
Edition Rodolphe Stadler, 1973. Edició limitada de 25 exemplars. Signat. Fotografies de François Masson. Col·lecció MACBA

STERBACK, Jana
Remote Control II, 1989
Alumini, rodes motoritzades, control remot, bateries, tela de cotó, video-làser i carregador de bateries. 154,8 x 157 x 158,4 cm.
Col·lecció MACBA
Fundació Museu d'Art Contemporani

GOODES, Donald i LÉGER, Anne Marie
Curs accelerat d'art contemporani. Vídeo
1h 10' (durada aproximada). Col·lecció MACBA